

Милица Стевановић

Педагог

Родила се у Нишу, 1988. године, три дана пре Ђурђевдана. Због тога је њена бака често говорила да је можда требало да се зове Ђурђица, мада је већ у породици добила име које данас поносно носи, а које је некад давно носила најпознатија српска кнегиња.

Одрасла је на селу са две млађе сестре и братом и детињство провела у бесконачним играма Моћних ренџера и Нинџа корњача. Њој су припале улоге Жутог ренџера и Леонарда (корњаче са плавим повезом). Између игара, сатима би премотавала касете и плесала уз хитове Мајкла Џексона.

Због љубави према деци и игри завршила је основне и мастер студије педагогије на Филозофском факултету у Нишу. Изабрала је педагогију јер је свестрана наука која доприноси бољем разумевању функционисања света деце и уочавању изазова са којима се сусрећу у различитим периодима живота. У педагогији нема ограничења већ пружа пуно могућности за перманентно учење и развој. Поред тога, сертификовани је Монтесори васпитач и вишегодишњи онлајн предавач за енглески језик.

За време студија радила је у робној кући на одељењу за играчке, где је од малишана научила много о савременим играма и играчкама. Волонтирала је у неколико невладиних организација за подршку деци са посебним потребама. То јој није напунило рачун у банци, али јој је обогатило живот новим познанствима и срце испунило љубављу према деци и људима који несебично помажу онима којима је то најпотребније.

Након студија провела је годину дана у Грчкој, где је са још шест волонтера из других европских земаља учествовала у реализацији пројекта „Breaking the Barriers of Deinstitutionalization”: <https://evsinlechaina.wordpress.com/2018/01/13/2017-how-was-it/>.

Заљубљује се у грчки језик и културу, сиртаки и гирос, али се ипак враћа у свој родни Ниш у нади да ће јој стечено знање и искуство помоћи да и даље руши баријере са неким новим сањарима и борцима за лепши и бољи свет.

Када је од психолога Данице чула причу о фантастичном тиму ентузијаста и заљубљеника у свој посао и о предивној српској деци широм планете која су главна инспирација „Сава” школе, придружује се овом тиму и са њима креће у мисију ширења љубави према српском језику, култури и традицији. Сваки час за њу је нова победа и ново поглавље у бескрајној причи коју заједнички исписују ђаци и наставници „Саве”. Колегијалност, подршка, разумевање, уважавање, љубав и радост савршено описују њен доживљај ове јединствене школе.

Обожава музику и спортски плес, иза себе има бројне плесне наступе и такмичења, а омиљено признање јој је оно за упорност и посвећеност. Када није за компјутером, користи прилику да одигра самбу или ча-ча у својој дневној соби и тако отпутује у егзотичне крајеве Латинске Америке.

Поносна је тетка Мили и Димитрију, са којима редовно тренира скакање на трамболини, чита приче и плеше уз песму „Беба ајкула”. Ултразвук каже да Мила и

Димитрије ускоро добијају сестру Анђелу, а то значи још више скакања, певања и бесконачно много нових прича, чему се најискреније радује.

Тренутно живи у Нишу и машта о путовању око света. Говори енглески, помало грчки и шпански језик.